

Безспорно обаче най-потресаващото събитие, което заема особено място на страниците на „Цариградски вестник“ през месец юни 1855 г. е планираното убийство на търновския търговец хаджи Минчо х. Цачев „първий в града и всичката каза на сяко могъщество“³⁰. В два поредни броя авторът на статията прави кратък обзор на стопанската, обществената и благотворителната дейност на покойния. „Х. М. Х. Цачов, е родом от Дряново, в возраст 55 годишен. Преди 18 години дойде в Търново и стана сандък-емени на царската хазна, защото в онова време беше обичай, да секи началник от окружните села да служи по 2 години на тази работа. Подир истечението на службата му, залови той търговия, и с трудолюбие постепенно умножи капитала си, и го распространи в търговия, в Австрия, Англия, Влашко и по всичките области на Отоманската империя.“³¹. Добавена е и похвала за обществената отзивчивост на покойния: „Той направи на свое иждивение славянското училище при Св. Николая.“³² Тук авторът посочва и причините за убийството му, свързани с разпределението на данъка върху добитъка в Търновска каза и възникналото противоборство между търновския търговец и един от местните турски първенци: „Х. Мехмед ага Караманлията, както разумяхме бил в прение с Г-на х. Минча“ за разпределението на „беглика в Търново на царский мезлиш“, „подир отиде тефтердаря на Цариград и се случи там зетя Х. Минчов Г-н Николи х. Димов и го зе с царска воля. Известието като дойде в Търново, тогази се умножи повече злобата и в прението му каза, какво ще търси да си отмъсти“. Поръчителят на убийството Мехмед ага Караманлията използва наемници за пъкленото дело срещу сумата от 30 000 гроша³³. Хаджи Минчо х. Цачев е убит на 22 май 1855 г. в 2 часа през нощта на път за Търново от лятната си къща в местността Марно поле: „Тридесет разкрачи от вратата на лятната къща на тъста му чорбаджи Янка гдето били конете се запрели сплашени от припречен на пътя дървен клон, и гръм ужасен от двете страни на пътя разкръстосали върху им. Теллия куршум пронизал уплашената Х. Минча от дясната плешка и дребни съчми пробиха дясната му страна.“³⁴ Почитаният от търновци благодетел е погребан в двора на църквата „Св. Константин“. Както подчертава самият автор, насилствената смърт „върху лице отлично и с причина упозната“ всява „трепетен ужас“ сред търновското гражданство³⁵.

Организираните грабежи над търговските магазини в Търново през 1856 г. отразява „Цариградски вестник“: „Миналата тая неделя обраха ся три дюгяна на различни положения в града. От двата не взеха повече от 1000-2000 гроша нещо защото само толкоз стока са намерили, а от третия дюген дигнали стока за 8000 гроша.“³⁶

Ежегодните панаири и тържища по българските земи също стават поводи за